

[Formanden]

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Af Helle Degn (S) m.fl.

(Fremsat 5/4 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beklager, at jeg i mit indlæg om det foregående forslag glemte at afvise det. Det vil jeg hermed gerne gøre. Det samme gælder desværre det foreliggende forslag, selv om det er betydelig mere moderat.

Det koster 140 mill. kr. i ekstra stipendier og hæver statslånene med 245 mill. kr. Det kunne vi f.eks. have fået for den lille halve milliard, vi lige har brugt som led i det såkaldte ungdomsprogram.

I regeringen mener vi, at det er helt rigtigt i den nuværende situation at prioritere oprettelsen af ekstra uddannelsespladser fremfor uddannelsesstøtteforbedringer. Det betyder ikke, at vi ikke forbedrer uddannelsesstøtten. Faktisk har uddannelsessøgende sammen med pensionisterne en reallønsstigning i disse år, mens andre har et svagt reallønsfald. Det skyldes, at dyrtidsreguleringen bevares for pensionister og for uddannelsessøgende.

Det betyder i 1983-84 en forhøjelse af støttesatserne med ca. 7 pct., svarende til en forhøjelse af stipendiebevillingen på ca. 125 mill. kr. Det er måske ikke så meget for den enkelte, men i en tid, hvor vi nødvendigvis må prioritere fremskaffelsen af pladser fremfor forøgelse af standarder og forøgelse af levestoden, er det dog ikke så lidt.

Kirkegaard (KF):

På fru Connie Hedegaards vegne skal jeg udtale følgende om forslaget:

Økonomisk er det betydelig mere realistisk end det forslag, vi behandlede for et øjeblik siden, men der ændres efter forslaget stadig væk ikke nævneværdigt ved de grundlæggende forkerte principper i vores uddannelsesstøttesystem. Det cementerer således blot nogle skævheder i systemet at hæve den transbestemte låneramme fra 50 pct. til 100 pct. Stadig vil de, der på grund af forældrenes økonomiske forhold i dag ikke kan modtage stipendier, være henvist til de dyreste lån, mens de, der i forvejen nyder godt af stipendier, skal have endnu flere billigere lån. Det konservative folkeparti finder, at dette er et uacceptabelt princip.

Også socialdemokratiets tanker om at lade tilbagebetalingen af studielån være afhængig af den færdiguddannedes indtægter, forekommer uacceptable. Målet må for os være, at alle studerende tilbagebetaler, hvad de har oparbejdet af gæld.

I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at rentefaldet siden regeringens tiltræden har været til stor gavn for unge med studiegæld. Forskellen mellem, hvad der i alt skal betales i ydelser henholdsvis med den rente, der gjaldt, da regeringen tiltrådte, og den, der gælder i dag, er ca. 25.000 kr., og det er dog et tal, der er værd at bemærke.

Vi erkender, at der er behov for bedre støttemuligheder til de unge, der er under uddannelse, og vi har en række ideer til, hvordan systemet kan forbedres, og vi glæder os til at få disse forslag gennemført, efterhånden som de økonomiske muligheder tillader det, men vi kan ikke tilslutte os dette forslag.

Bente Nielsen (V):

Dette forslag fra socialdemokratiet omfatter en regulering af stipendierne med 8 pct. samt en større mulighed for at optage statslån.

En regulering af stipendierne med 8 pct. kan virke mærkværdig i betragtning af, at regeringen hele tiden har opretholdt fuld dyrtidsregulering af støttesatserne, altså en ordning svarende til den, der gjaldt under den sidste socialdemokratiske regering. Fra 1983-84 til 1984-85 er støttesatserne således forhøjet med 6,7 pct., hvilket svarer til udviklingen i reguleringspristallet. De uddannel-